

En almindelig kirke

Uddrag fra årsberetning 2002 ved LGJ
[1. "En almindelig kirke"](#) [2. Studieoplæg](#)

1. "En almindelig kirke"

Ikke "almindelig" længere

I 1984 var 92 % af danskerne medlemmer af Folkekirken. I 2002 er 84 % af danskerne medlemmer. En nedgang på 8% eller 157.000 mennesker over 18 år. Ser man på antallet af missionshuse i Danmark, var der i 1945 920 missionshuse. I år 2000 var tallet 570. Et fald på 350 missions-huse på 55 år. I 1945 gik 100.000 børn i søndagsskole. I år 2000 var tallet af børn, som gik i søndagsskole, faldet til 10.000.

Statistikken fortæller om en udvikling i retning af, at den kristne kirke ikke er så almindelig i dag som for 10 eller 50 år siden. Og supplerer man med oplysninger om, hvor mange mennesker der sidder i kirken søndag formiddag for at høre Guds ord, handler det ikke længere om 84 %, men kun om 1-2 % af danskerne. Statistisk set er det derfor slet ikke holdbart at tale om, at den kristne kirke er almindelig i Danmark.

Hvordan kan vi i Den evangelisk-lutherske Frikirke da sige, at vi tror på en "almindelig" kirke, når vi udgør et meget lille mindretal af kristne i Danmark?

Alligevel tror vi på "en almindelig kirke"!

Udtrykket "vi tror på en almindelig kirke" har imidlertid ikke meget at gøre med statistik og antallet af mennesker, som går i kirke. Ordet "almindelig" i trosbekendelsen betyder "universel", "altomfattende" og "over det hele". De kristne begyndte ikke først at tro, at kirken var universel - dvs. gjaldt for alle - da kristendommen blev statsreligion i Rom i 300-tallet. De troede det helt fra begyndelsen.

Jesus sagde før sin himmelfart: "Mig er givet *al* magt ... . Gør *alle* folkeslag til mine disciple, idet I døber ... og lærer ... Og se, jeg er med jer *alle* dage indtil verdens ende." (Matt 28,18-20). Og pinsedag sagde Peter: "Jer gælder forjættelsen, jer og jeres børn og så mange som Herren, vor Gud, vil kalde!" (ApG 2,38ff).

Når vi siger, at kirken er "almindelig", bekender vi vores tro. Det er en trosbekendelse. Vi bekender, at Gud er den eneste ene, og at han er Gud for alle mennesker, også selv om der kun er få, som tror på ham.

Fornyelse i troen

Hvor har vi dog brug for at blive fornyet i denne tro! Vi behøver det særligt i en tid som vores, hvor mennesker synes at blive mere religiøse, samtidig med at der bliver færre kristne i vort land, og hvor

vi gennem indvandrere og flygtninge i praksis oplever, at der findes andre religioner end kristendommen. "Vi tror på en universel og almen kirke, fordi der er én Gud, én Frelser, én dåb og ét frelsende evangelium."

Mange har mistet troen på, at den kristne tro er den eneste ene. Det kan også ske for os. Men hvis vi mister den tro, mister vi alt. For der er kun én Gud og én Frelser, og dermed også kun én frelsende tro, nemlig troen på Gud Fader, Søn og Helligånd, troen på Jesus Kristus som eneste vej til liv og salighed.

Sådan er jo det første bud: "Du må ikke have andre guder end mig." Gud siger her, at han er den eneste. Han er alles Gud. Derfor skal alle tilbede og dyrke ham og ingen anden! (2 Mos 20).

Og sådan er også evangeliet: Jesus siger det: "Ingen kommer til Faderen uden ved mig" (Joh 14,6).

Noa troede det. Og han erfarede, at Guds dom var generel og altomfattende, og at arken var eneste frelsesmiddel (1 Mos 6-9). Apostlene troede det. De satte livet på spil for at forkynde evangeliet i verden. De sagde: "Der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved!" (ApG 4,12). Og Jesus har stillet os i udsigt, at han vil komme igen og dømme levende og døde. Tiden før Jesu genkomst vil ligne Noas tid. Dommen bliver almén, generel og universel. Og frelsen er også én: ved omvendelse, tro og dåb. Alle mennesker uanset race, kultur, alder, sprog og intelligens behøver den ene samme frelsende tro på Jesus Kristus.

Det kan være svært at holde fast ved. For er det ikke overmodigt og bedrevidende at mene sådan? Og vi bryder os jo ikke om at være bedrevidende og hovmodige. Men vi ønsker på samme tid også at holde fast ved troen på Gud, sådan som han har åbenbaret sig for os.

Trosbekendelsen

Når vi siger, at kristendommen er *almindelig*, dvs. gyldig i hele verden, til alle tider, i alle kulturer og for alle individer, hænger det sammen med vores tro på Gud Fader og skabelsen, på Jesus Kristus og genløsningen og på Helligånden og hans gerning.

I. Vi tror på Gud fader, himlens og jordens skaber!

Det vil sige: "Jeg tror, at Gud har skabt mig og alle andre skabninger, ... og at han sørger for mit liv." Ikke vi, men Gud er Skaberen. Ikke vi har skabt vores tro, men Gud har givet os den, fordi han vil, at vi lever hos ham i tro og glæde.

Hvilken beskyttelse for ethvert menneske, at Skaberen er vores Fader. Han siger dermed til os: "I har alle samme skaber. Gør ikke hinanden noget ondt! Træd ikke på hinanden. Vend ikke hinanden ryggen. Men hjælp hinanden. For I er alle "almindelige" i den betydning, at jeg har skabt jer. I har ganske vist hver jeres personlighed. I er individer hver for sig. I er hver især noget særligt. I lever ikke med navlestreng mellem hinanden, men I lever med navlestreng til jeres fælles Gud. Han sørger for enhver af jer."

Kan man være racist med sådan en skabelses-tro? Kan man på den baggrund udvikle sympati for at aflive døende, syge og trætte mennesker? Kan man med den tro gå ind for, at et foster-barn, skal

afflives, fordi forældrene ikke vil påtage sig at være forældre? Nej! Denne tro sender os i armene på hinanden og må nødvendigvis sætte dagsordenen for os i hverdagen.

Der ligger intet hovmod i sådan en tro. Men ud af denne tro risler og vokser et væld af opgaver og tjenester. For denne tro giver fællesskabet med Gud og gør tryk i at være hans barn.

+ *Lad os fordybe os i denne sandhed: jeg tror, at Gud har skabt mig og alle andre skabninger!*

+ *Lad os lære, hvad det betyder for os i hver en alder. Hvilken forskel det vil gøre, at vi lever i og af denne tro!*

II. Vi tror, at vi er syndere dog vi tror på Jesus Kristus som Frelser!

Det næste, som hjælper os ud af hovmodet og forsagtheden, hører sammen med det første, at vi er skabninger. For det vil gå os alle ens: Alle skal vi i en kiste, og vi tager intet med os. "Af jord er du kommet, til jord skal du blive." Det er svært at modsige og vanskeligt at komme udenom! Her har vi ikke noget at prale af!

Når Gud forkynder for os, at vi er skyldige og syndere, kan det alligevel ske, at vi forsøger at smyge os udenom eller lægge skylden på andre. For det forekommer os lettere, hvis de andre har skylden. Men i virkeligheden gør det blot livet endnu sværere at leve, hvis vi giver skylden videre. Det rammer ægteskaber, venskaber, familier og også vore menigheder.

Derfor er det helt afgørende for os, at der gennem prædiken og sjælesorg bliver talt aktuelt og bibelsk om, at synden er alles, altså at alle er syndere, og at synden også altid speciel og konkret, og at den specielt er min. Den sandhed har vi brug for at erkende sammen og dele med hinanden

Det gør ikke skylden større, men det hjælper til se virkeligheden, som den er.

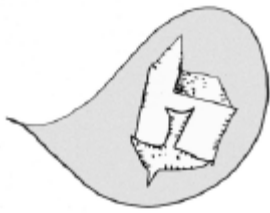
Da bliver det både vedkommende og nødvendigt for os, at Kristi kors står i centrum i kirken. Når vi begynder gudstjenesten med bønnen om "*at lære at sørge for mine synder, og at tro i liv og død på Jesus,*" er der ved at ske noget godt i vores liv. Kordegn og menighed træder ind i Guds hus og beder: Herre, tilgiv os! Hør vor bøn om nåde!

Hvilken stor gave, at vi derpå kan høre det almindelige, almene og universelle evangelium, hvor Gud uden betingelser eller forbehold siger, at Jesus Kristus er vores og alles frelser. Han døde i alles sted. Han bærer verdens synd! Hvor godt, at det overrækkes til os hver især, så vi mærker, at det gælder specielt for mig.

Hvis Jesu kors og tilgivelse er begyndt at kede os, har vi igen brug for at lære at sørge for vore synder ved at høre om Frelseren. For det, Jesus har gjort for os ved sin gerning, død og opstandelse, kan ikke erstattes af noget andet i verden.

+ *Lad os lytte til Guds vilje i de 10 bud og lære, hvad synden er!*

+ *Og lad os jage efter at kende Jesus Kristus i hans godhed og nåde.*

III. Vi tror på Helligånden, en almindelig kirke, syndernes forladelse!

Når vi hviler i troen på Gud Fader, som har skabt os, og på Jesus Kristus, som har frelst os, skyldes det ene og alene Helligånden, som bærer og holder os oppe.

Det giver os mod til som kristne at holde fast ved, at *de helliges samfund om syndernes forladelse* er det samfund, vi og alle mennesker har brug for at leve i. Derfor vil vi heller ikke stå med "hatten i hånden" og undskylde, at Guds tilgivelse betyder så meget for os. Nej, vi må i stedet fortælle om vores store glæde: at Gud har givet os tilgivelsens og frelsens midler midt i menigheden.

Helligåndens overlader ikke til os at vælge "nye" midler. Derimod skal vi skal bruge de frelsesmidler, Jesus gav os: Evangeliet, dåben og nadveren.

Der er i disse år en række nye bud på, hvordan man skal være kirke. Noget kan ved første øjekast se spændende og tillokkende ud. Man ønsker og tilbyder en menighed med mere "gang i". Man ønsker og tilbyder et fællesskab af mennesker på ens egen alder og med ens egne interesser. - Men et sådant menighedsbillede stammer ikke fra Bibelen, men fra denne verdens tidsånd, hvor man skal have det så let og sjovt som muligt - også når man går i kirke.

Fornyelse er nødvendig, hvis ikke livet i menigheden og hos den enkelte skal forfalde. Men fornyelse i Jesu kirke er altid fornyelse i det, Gud har givet os. Og hans gaver er de samme i dag, som for 100 år siden og som på Jesu og apostlenes tid.

Derfor skammer vi os ikke over at være til en "almindelige gudstjeneste". Nej, vi må takke Helligånden for hans aktuelle og klare prædiken af lov og evangelium i vor midte! Og vi må prise ham, fordi sakramenterne forvaltes i overensstemmelse med Guds ord og ikke efter det, mennesker i vor tid synes er mest sympatisk og tiltrækkende.

Vi kan hver søndag forundret sige med den unge Jakob: "Gud er på dette sted!" (1 Mos 28). Da Jakob var bange og på flugt, fornyede Gud ham i de løfter, som tidligere var blevet givet til hans far Isak og hans farfar Abraham. Sådan også med os i vore menigheder. Jo, vi kan virkelig forvente, at Gud åbenbarer sig for os gennem forkyndelsen af evangeliet, som er hans ord, og gennem dåb, skriftemål og nadver.

Det særlige ligger i dette så almindelige: Guds ord og sakramenter - og særligt i Kristi tilgivelse. Når vi ser, at dette almindelige er Guds stadige gave til os, erstattes mismod og overmod af troens mod.

+ *Lad os samles trofast ved knæfaldet og modtage tilgivelsen.*

+ *Lad os sammen bede, arbejde og ofre for, at der bliver prædiken og undervist i menigheden, at alle bliver oplært i troen, og at syge og ensomme bliver besøgt og trøstet.*

+ *Lad os sammen vidne for andre om, at Helligånden bærer Kristi kirke på sine vinger ved syndernes forladelse gennem Guds ord, dåben og nadveren.*

2. Studieoplæg

Kristendommen er ikke længere almindelig i Danmark

Alle har adgang til al mulig viden. Men samtidig viser f.eks. søndagsskolestatistikken ovenfor, at færre danskere lærer bibelhistorie fra små af. Tal om forskellen på den viden, man fik ved at gå i søndagsskole år efter år ... og den store viden, børn har i dag.

- Når man diskuterer og tager stilling til den kristne tro, hvor stor en viden har man da at gøre det på?
- Har den udvikling, som vi ser i samfundet, præget vores egen / vore menigheders forhold til at holde søndagen hellig og fordybe sig i troen?
- Man taler om, at den tidligere "enhedskultur", hvor alle var enige om hvad der var rigtigt og forkert, er afløst af en "Postmodernistisk" kultur, hvor hver især kan have sin egen sandhed. Tal om, hvad det kan have gjort ved os?

Alligevel tror vi på en "almindelig" kirke!

- Hvordan viser Jesus i Matt 28,18-20, at det kristne budskab ikke skal begrænses til nogle få mennesker, men gælder alle? Hvordan giver Jesus frimodighed til at tro det og gå med budskabet?
- Hvad er det ved dåben, som giver den så stor betydning? (F.eks. 1 Pet 3,21)
- Hvorfor er stadig oplæring og fordybelse i Guds ord afgørende for os som disciple? (F.eks. Sl.1)
- Hvordan viser det første bud, at den kristne tro er universel? (2 Mos 20).
- Hvordan viser Jesu ord i Joh 14,6, at det kristne evangelium er eneste budskab, som kan give mennesker en frelsende tro?
- En kristen, som kender Jesus og har en klar forståelse af Guds lov og evangelium, ved "bedre" end den, som ikke tror på Jesus Kristus. Tal om, hvordan det kan blive misbrugt til "bedrevidenhed", så man lukker af for andre!
- Tal om grunde til, at kristne kan føle sig flove på kristendommens vegne! Hvad flovt er der ved at være døbt? Ved at læse i Bibelen? Ved at gå i kirke?

SKABELSEN: Gud er vore Fader, himlens og jordens Skaber

- Samtal om bibelord, som taler ind i spørgsmål om racisme, medlidenhedsdrab og abort! (1 Mos 1,27; Gal 3,28; Jak 3,8-9; Ap.G.17,25-28; Job 2,9; Sl 139,16-18)
- Hvad betyder 1. trosartikel i sygdom, og når helbredet er godt? Hvordan giver troen på Gud, Fader, vores skaber, frimodighed til at tåle svære tider?
- Læs forklaringen i Lille Katekismus til 1. trosartikel og tal om, hvordan troen opmuntrer os til at takke, prise, tjene og være lydige mod Gud!

GENLØSNINGEN: Vi er syndere. Jesus er frelseren

Find og samtal om bibelord, som viser, at synden er generel (alle er syndere), og at den er speciel (min helt personlig)! F.eks. Rom 3,10-18 og 23; Rom 7,18 og Sl 51,6

- Hvad er synd?
- Hvordan er syndsforståelsen typisk blandt danskere?
- Hvad betyder troen på Gud for vores forståelse af syndens væsen og syndens konsekvenser?

Find og samtal om bibelord, som viser, at Jesus er alles frelser og døde i alles sted! F.eks. 2 Kor 5,14 og 19.

- Hvad er rækkevidden for i disse ord? Hvad sætter de i gang hos Paulus?
- Og hvorfor skriver han det til os?

Find og samtal om bibelord, som taler om, at troen frelser, og at vantroen fordømmer. F.eks. Mark 16,16.

- Hvad er rækkevidden i disse ord? Hvad gjorde det ved de første disciple?
- Hvad indebærer de for den menighed, du lever i?

HELLIGGØRELSEN: Helligånden skaber og bevarer kirken

- Tal om, hvordan vi får set det store i det såkaldt "almindelige" (i evangeliet om Jesus - i tilgivelsen - i dåben - og i nadveren)!
- Sekt eller frimenighed? Man siger, at sekter har særstandpunkter i forhold til Bibelen. En sund kristen kirke har ingen specialiteter, men lader det, som er centrum i Bibelen, være i centrum, og lader de midler, hvorved Gud giver og bevarer os i den frelsende tro på Kristus, være det vigtigste og kirkens grundlag. Tal om, hvad der er den nødvendige og tilstrækkelige grund til, at kristne stifter en menighed!
- Overvej (måske ud fra eksempler), hvad der ikke er gyldige grunde til at stifte en menighed.
- Det er blevet sagt, at mennesker i vor tid lever i "midlertidige fællesskaber". Ægteskaber, foreninger og menigheder mærker det. Man udskifter sit fællesskab, når det ikke længere svarer til ens interesser, lyst og behov. Hvordan kan sådan en holdning føre til at mennesker stifter menighed?
- Og hvordan kan samme holdning være ødelæggende for livet i en kristen menighed?
- Hvordan sørger man i en menighed for mennesker med særlige behov uden at blive sekterisk?

Bibelhenvisninger:

Ef.2,20-21; Matt 16,16-19; Matt 28,18-20; 1 Kor 11,23-26; Hebr 10,19-23; Hebr 10,25; Hebr 13,1-9 og 13-21.

